

ἄλλαις αἰς είχεν ὑπὲρ πάσης τῆς ποίμνης πρεσβείας καὶ τὴν ἀνελοῦσαν αὐτὸν⁽¹⁾ τῶν μαστίγων λυτροῦται καὶ ὁ δαίμων ἀπέστη καὶ ὁ λίθος ἔκρυψη καὶ τῶν μαστίγων ἐπαύσαντο αἱ ἀλληδόνες.

16. Τοῦτο πέρας τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἡ τῆς δσίας αὐτοῦ ταφῆς ἐπεδείξατο πρᾶξις· οὕτως ὁ θεὸς τιμῷ τοὺς κατὰ τὴν αὐτοῦ δμοίωσιν τιθέντας τὴν ψυχὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Τοῦτον ἔχει πύργον καὶ ἀσφάλειαν ἡ τῶν Παφλαγόνων μητρόπολις ὀλόκληρον μὲν τῷ σώματι, θεομὸν δὲ εἰς προστασίαν τῷ πνεύματι, τεσσαράκοντα μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχιερωσύνης, ἐνενήκοντα δὲ τῆς πάσης ζωῆς⁽²⁾ διαγενόμενον χρόνους καὶ τὴν καθέδραν τὴν ἑαυτοῦ ἀξίας κοσμοῦντα ταῖς διδαχαῖς. [254] Οὕτως οὖν ὁ μέγας ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἵερορχης Ὅπατιος ὁ ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ πατὴρ καὶ διδάσκαλος τὰς πάντων δεχόμενος ἴκεσίας τὴν πρόσφροδον πᾶσιν νέμει βοήθειαν ἐν παροησίᾳ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ Χριστῷ παριστάμενος, φῶτερος δόξα κράτος τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἄγιῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Μαρτύριον⁽³⁾ τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Ὅπατίου.

1. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος⁽⁴⁾ Θελκιανοῦ τοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ συνεκράτει ὁ Ιουδαισμὸς καὶ ἡ εἰδωλολατρεία κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν. Ἡν δὲ ἐν τῇ πόλει τῇ λεγομένῃ Γάγγρᾳ εὐσεβῆς ἀνὴρ καὶ δρθόδοξος οὖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὅπατιος· ἦν δὲ καὶ ἀρχιεπίσκοπος τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ ἐνοίας, ἔχων μεθ' ἐαυτὸν ἱερεῖς ἔβδομήκοντα πέντε. Ἡν δὲ αὐτὸς καθ' ἐκάστην ἡμέραν νουθετῶν πάντα τὸν λαὸν καὶ λέγων· « ἀδελφοί μου καὶ τέκνα, παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ νουθετῶ, σπονδὰς δαιμόνων καὶ θυσίας εἰδώλων μὴ προσκυνήσετε· οἴδατε, τεκνία μου, ὅτι πάντες οἱ προσκυνοῦντες αὐτὰ ὡς θεοὺς ἀπολοῦνται καὶ τῷ αἰώνιῷ πνῷ παραδίδονται κολαζόμενοι αἰώνιως· βλέπετε, τεκνία μου, μὴ πτοηθῆτε τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως, μήτε τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ βασανιστήρια ἢ μέλλουσιν προσφέρειν [232] ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς προείπεν ἡμῖν αὐτὸς ὁ Χριστὸς· ὅτι « παραδοθήσεσθε ὑπὸ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν καὶ μαστιγωθήσεσθε καὶ διωχθήσεσθε διὰ τὸ ὄνομά μου καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὖν μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν (Luc. 21,16-20), τουτέστιν τὸν Χριστόν. οὕτως πρὸς καιρὸν πειρασθῶμεν ἵνα αἰώνιως ζήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι αἰώνιῳ». Ἐν δὲ τῇ πόλει τῆς Ἀγκυρανῶν Γαλατίας ἐκαθέστη ὁ ἡγεμὼν⁽⁵⁾ Κυπριανὸς ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ

(1) αὐτῶν *cod.*

(2) Epis. an. 40 vix. 90 *cod*².

(3) μαρτ. τ. ἀγίου καὶ ἐνδόξου ἱερ. ὑπ. εὐλ. δέσπ. *N.* — βίος καὶ πολιτεία... θαυματουργοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ὑπατίου... *R.*¹ — βίος καὶ μαρτ. τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκ. ὑπατίου *R.*²

(4) μαρκιανοῦ Synod. Mosq. Bibl. n. 395. (Vladimir p. 787).

(5) καπριανὸς *V.*